

Na takovém srazu si účastníci užívají; jeden až tak, že předvedl krásný trojnásobný kotoul přes střechu. Jiné auto by bylo na odpis, na aru vznikla škoda bratru za 45 000 korun

ARO – resuscitace legendy

Není to reportáž o lidech, kteří nuceně prošli spásným anesteziologicko-resuscitačním oddělením nemocnice. Je to o lidech, kteří si sami ordinují ARO jako jedinečný lék na své neduhy. A co že to vlastně ono kouzelné ARO je? Snímky vám možná připomenou tuto značku rumunských terénních aut, na našich cestách dobře známých od poloviny 70. let.

S umíráčkem RVHP k nám úprkem dorazily nejrůznější exkluzivní zahraniční automobilové značky a ARO jako by zmizelo v propadlišti dějin. Žigulici a trabantici v rychlém tempu předávaly své dosavadní královské žezlo nad našimi vozovkami nejrůznějším západním ojetinám a stejně rychle většina z nás zapoměla i na takové značky jako třeba GAZ či UAZ.

Ale ARO žije a má se čile k světu. Důkazem budiž pár snímků a postřehů z nedávného srazu přátel této značky v areálu známé motokrosové trati v Písečské Zmoli u Dalečína nedaleko moravského Nového Města.

Občas svítilo slunce, pak se nad hlavou protáhla černá plachta nebe plná vody – prostě klasické finále pro letošní srpen. Při ježdění na prášcích a hned bahnitě trati, při odpočinku pod stany, v prkenné klubovně či večer při muzice u ohničku při opékání se ale nálada podle počasí neměnila. Byla konstantně fajnová. Jako když se sejdou spřízněné duše...

ARO hasičské

„Máme ho přesně čtrnáct dní, ale už teď vám můžu říct, že jsme udělali dobře, když jsme si ho pořídili,“ říká se spokojeným úsměvem na tváři Bohumil Martinek, velitel JPO3SDH (dešifrujme: šéfuje Jednotce požární ochrany číslo 3 Sboru dobrovolných hasičů v krkonošských Arnulticích). „Nechali jsme si ho upravit pro převoz osmi hasičů,“ pokračuje s rukou pyšně opřenou o blatník rudého nabýskaného krasavce.

„Kolegové kousek od nás ho dokonce mají s malou cisternou vzadu, ale pro nás je tahle úprava ideální.“ doplňuje strojník sboru Zdeněk Zeman a jeho velitel uzavírá: „Před tím jsme měli furgona, ale to víte, u nás v kopcích stačí, když někdo plivne na trávu, a už se tu se silničním autem nehnete. Jak se zatím zdá, s arem se dostaneme všude.“

Ke všeobecné spokojenosti arnultických hasičů, kteří na sraz dorazili v redukovaném počtu čtyř členů, jistě přispívá i „štěně“ – soudek piva připravený v pohotovosti v rohu stanu hned vedle velké pětilitrové láhve s utopenci.

ARO generálské

Jeho vůz v klasické vojenské kha-ki barvě byl na první pohled již starší generace, zelený byl i pruh na obytném přívěsu pečlivě domácí výroby, zelená převládala na jeho vo-

jenském oblečení (s výjimkou hnědé kožené tašky na mapy přes rameno), zelenavé tričko měla i jeho paní. Deklarace lásky k zelené spolu se vzpřímenou chůzí a různým vojenským chováním... Mýlka nemožná: plukovník tělem i duší. Raz, dva, tři, čtyři – opěry přívěsu vztyčit teď, raz, dva, tři – odchod na pečenou klobásu teď; rodina na povel, ale sympatická.

Celkem 500 registrovaných i neformálních členů má Klub ARO po celé republice. Vezmeme-li v potaz, že statistika eviduje na 5 000 vozů této značky u nás, která jiná automobilová značka se může pochlubit tím, že každý desátý majitel se k ní takto vehementně, hrdě a rád hlásí?!

ARO nesmrtelné

„Po pravdě řečeno, když jsme s ary v říjnu roku 1990 začínali, byla to trochu z nouze ctnost a také sázka do loterie,“ přiznává Karel Štochl, ředitel královehradecké společnosti Auto Max, která k nám rumunská auta dováží a stará se o ně. „Ale i když jsme zpočátku pokukovali – jak to bylo v té době běžné – i po jiných značkách, zůstali jsme našim rumuníkům věrni. A teď se ukazuje, že se věmost vyplácí. To víte, nejsou to žádné leštěnky na parádu, ale makači na tvrdou práci. A to dost lidí i s ohle-

dem na jejich nízkou cenu docení,“ nezapomene se pochlubit, a když vidí, jak se trochu usmívám, vytáhne trumfý: „Když vezmu těch dvacet let zpátky, přežil jsem už šest ředitelů v rumunské automobilce a můžu se za naši firmu pochlubit. Že fungujeme trochu jako vývojová dílna pro fabriku; nejedna z patnácti modifikací v pěti modelových řadách, které se vyrábějí, pochází od nás. Ostatně i současný dieselmotor jsme pro Rumuny objevili v Polsku my. Potřebujete malý terénní míchač na beton? Jasně, stačí říct. Cisterničku na mléko? Žebříňák na seno? Jasně, uděláme. Když potřebujeme na speciální nástavbu prodloužit šasi třeba o dvacet čísel, brnknu do fabriky a do čtrnácti dnů ho tu mám. Ostatně víte, jak u nás vypadá generálka? To od Rumunů koupíme nové auto, staré rozebereme do šroubku a znovu postavíme. Může se stát, že sto procentně původní zůstanou jen esepzety.“

**Blatník
za 2 000
a zábavy
k nezaplacení**

MIROSLAV HÁJEK
Snímky autor

V louži vzniklé po krátké průtrži mračen v nejnižším místě dalečínské trati by se motokrosář utopil... Ara si v bahně chrochtala blahem

Krkonoští hasiči si libují: v kempu vládne dobrá nálada, manželky jsou daleko, pivo je vychlazené, utopenci tak akorát uleželi, auto ke všemu připravené... Správná mezisázahová pohoda

Jako magnet přitahuje kluky hřmotící terénní speciál, který už nevypadá vůbec jako běžné aro, ale setsakra nabroušený závoďák

Někdo s přívěsem, většina se stanem, jiný jen tak pod plachtou... Každý si svůj domov přestěhoval na víkendový sraz po svém; 600 účastníků je určitě úctyhodný počet

